

[Boligministeren.]

jeg har sagt til boligudvalget, og som jeg også, hr. Wilhjelm, har sagt til Radio Fyn, nemlig at som loven er i dag, har jeg kun én mulighed, og det er at aflyse. Om jeg så gør det med godt eller dårligt humør, er noget andet. Men jeg har sagt – og det kan bevidnes også af de omtalte folk fra bebyggelsen – til boligudvalget, at der ingen anden mulighed er; det er det samme, som jeg har sagt her i dag.

Så vil jeg godt afvise hr. Kaj Hansens formulering om, at der her var tale om en smart handel. Jeg tror også, at hr. Kaj Hansen ved nærmere eftertanke og i hvert fald, når han læser, hvad det er, han har sagt, vil indse, at der ikke er tale om en smart handel, men om en forhandling, hvor der er opnået resultater, som er klart til gavn for de lejere, som bor derovre, i de to år, som denne aftale drejer sig om.

Så spørger hr. Kaj Hansen, om jeg vil medvirke til, at det bliver til almennyttige boliger. Ja, det er jeg da forpligtet til at medvirke til, for det siger loven at jeg skal, hvis lejere og ejer kan blive enige. Det giver loven mulighed for, men det kræver enighed om priser og aftaler. Det er altså noget, jeg ikke kan hindre, hvis der er den enighed.

Jeg vil også godt sige til hr. Wilhjelm, at jeg må helt tilbagevise den påstand om, at det, der her sker, er, at man legaliserer ulovlige forhøjelser. Der er sket nogle forhøjelser, og disse forhøjelser bliver bedømt af retsinstanser, og deres afgørelse bliver den gældende leje uden boligministerens mulighed for indblanding.

(Kort bemærkning).

Kaj Hansen (DKP):

Boligministeren siger, at der er ikke tale om en handel. Så kan jeg forstå, der er tale om en aftale. Denne aftale går ud på, at hvis A. P. Møller i to år sådan lidt forsigtigt holder huslejestigningerne tilbage og ikke tager mere end 7 pct. næste år, får han deklARATIONERNE ophævet med tilbagevirkende kraft. Ja men det er jo det, aftalen går ud på.

Jeg kan heller ikke forstå boligministerens bemærkning om, at han selvfølgelig skal medvirke til, at der kan laves almennyttige boliger, hvis ejer og lejere er enige om det. På den ene side kan boligministeren altså træffe nogle aftaler med formanden for bestyrelsen for Lindøelskabet om, at de i et par år skal tage sådan

lidt forsigtigt på husleje-forhøjelserne, og på den anden side mener ministeren ikke, at han har nogen kompetence til f. eks. at inddrage det spørgsmål over for Lindøelskabet, om det kan omformes til almennyttige boliger. Det er svært at se, hvor boligministerens kompetence begynder, og hvor den hører op. Jeg synes i hvert fald, den besvarelse, boligministeren her har givet, ikke giver nogen klar forestilling om, at den aftale, som er truffet, bliver til gavn for lejerne; så vidt jeg kan se, bliver den ensidigt til gavn for A. P. Møller.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forespørgerne (Wilhjelm) (VS):

Det er kun om to ting af det, boligministeren sagde.

Det er da rigtigt, at boligministeren til Radio Fyn også har sagt, at han, som tingene ligger, mener, han er forpligtet til at aflyse de deklARATIONER, men han har tilføjet – og det vil Radio Fyn kunne finde frem, og det vil jeg næsten tro de gør – at han og socialdemokratiet meget gerne medvirkede til den politiske opbakning, der skulle til for at forhindre, at han automatisk var nødt til at ophæve deklARATIONERNE.

Helt bortset fra det er det jo et fortolknings-spørgsmål, hvad ministeren automatisk er nødt til: det ligger overhovedet ikke i forudsætningerne for den lov, der blev gennemført i 1967, at der skulle være en automatik dér; det er noget, der er sket rent administrativt. Her kunne lovgivningsmagten godt blande sig, men den blander sig åbenbart aldrig den vej. A. P. Møller har ingen berettiget forventning, som ministeren sagde i sin svartale her i dag, for den mulighed, at deklARATIONERNE blev aflyst, eksisterede overhovedet ikke, da A. P. Møller indgik på disse lånevilkår.

Den anden ting er udtalelsen om, at der ikke sker en legalisering af de allerede gennemførte ulovlige lejeforhøjelser. Det passer jo ganske enkelt ikke. Man kan stadig væk indbringe de lejeforhøjelser for huslejenævnet, men hvis, som aftalen åbenbart går ud på – jeg har ikke fået den skriftligt, jeg ved ikke, hvor folk ellers får den skriftligt fra – ministeren aflyser deklARATIONERNE med tilbagevirkende kraft fra den 1. juli 1975 – var det ikke det, der blev sagt? – så er grundlaget for lejerforeningernes retssag bortfaldet, for det består nemlig i, at de lejeforhøjelser var forkerte og ulovlige, da kommu-